

नन्वसक्तमसंबद्धं वेत्तुमुपलब्धं स्यादित्याशंक्याह बहिरिति भूतानां प्राणिनां एकादशेन्द्रियाणि स्थूलभूतानि च केवलविकारत्वेन व्यवहितत्वात् बहिरित्युच्यते महदहंकारपंचतन्मात्राव्यक्तानि प्रकृतिरूपत्वेन संनिहितत्वादंतरित्युच्यते चराचरमिति उभयनिकटश्वराचरोपाव्युपलक्षिता अवधिभूताः पुरुषाश्चरमचरंचेत्यनेनोच्यते तत्र चराचरं ज्ञेयमिति सामानाधिकरण्यात् पुरुषाणां ज्ञेयब्रह्मभावउक्तः बहिरंतश्च ज्ञेयमिति षोडशसु विकारेष्वष्टासु प्रकृतिषु च ज्ञेयस्य संबंधउक्तः सच संबंधोयादृशोयक्षस्तादृशो बलिरिति न्यायेन अध्यस्तप्रकृतिविकृतिनिरूपितत्वेनाध्यस्त एव एवं च पुरुषस्योपलब्धिमात्रशरीरस्य गुणैः सह आध्यासिकसंबंधसत्त्वात् गुणोपलब्धत्वं युज्यते यथा प्रकाशमात्रस्वरूपस्य रवेः प्रकाश्यसंबंधापेक्षं प्रकाशयितृत्वं तद्वदित्यर्थः ननु नित्यापरोक्षः पुरुषप्रकृतिविकारसंबद्धश्च तर्हि कुतो न सर्वैर्गृह्यत इत्याशंक्याह सूक्ष्मत्वात् दुर्लक्ष्यत्वात् तज्ज्ञेयं अविज्ञेयं दुर्विज्ञेयं यथा जपाकुसुमोपहितस्य स्फटिकस्य शौक्ल्यं सन्निहितमपि रूपांतरविक्षेपेण तिरोहितं सन्नगृह्यते एवं नित्यापरोक्षमप्यसंगं ब्रह्मोपाध्यापधानाद्विविक्ततयानपहीतुं शक्यं केतौ पाधिकधर्मोपेतमेव गृह्यते नूढैः विद्वद्भिस्तु पाधिप्रविलापनेन सुग्रहमित्याशयः एतदेवाह दूरस्थं चांतिके च तदिति यथामूढोजलसूर्यं बिंबसूर्यादूरस्थं मन्यते विद्वांस्तु उपाधिप्रतिहतनयनरश्मीनामुपर्युत्प्लुच्य गतानां बिंबया हित्वं स्पष्टं बिंबस्याधस्थत्वग्रहणं पूर्वप्रवृत्ताधोमुखवृत्तिसंस्कारापेक्षमिति जानन् बिंबदेशे एव प्रतिबिंबं पश्यति बिंबे एव जलस्थत्वमध्यस्य तेन तु जले प्रतिबिंबइति उपाधौ धर्म्यध्यासकल्पनातो विषयस्योपाधिसंसर्गमात्राध्यासकल्पने लाघवात् एवं बिंबभूतं ब्रह्म प्रतिबिंबभूता जीवान्मूढानां विप्रकृष्टं विदुषां तु अत्यंतं संनिरुष्टमिति ॥ १५ ॥ एतदेवोपपादयत्यर्द्धेन अविभक्तं चेति एक एव भूता

बहिरंतश्च भूतानामचरंचरमेव च ॥ सूक्ष्मत्वात् तदविज्ञेयं दूरस्थं चांतिके च तत् ॥ १५ ॥ अविभक्तं च भूतेषु विभक्तमिव च स्थितं ॥ भूतभर्तृ च त

ज्ञेयं ग्रसिष्णुप्रभविष्णु च ॥ १६ ॥ ज्योतिषामपि तज्ज्योतिस्तमसः परमुच्यते ॥ ज्ञानं ज्ञेयं ज्ञानगम्यं तद्वदिसर्वस्य धिष्ठितं ॥ १७ ॥

त्मा भूते भूते व्यवस्थितः एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवदिति श्रुते भूतेषु कार्यकारणसंघातापनेषु जलपात्रेषु चंद्रस्येव ब्रह्मणः प्रतिबिंबाजीवास्ते चोक्तरीत्या बिंबादनन्या इति तद्रूपेण भूतेषु अविभक्तं च विभागमप्राप्तमपि ज्ञेयवस्तु मूढदृष्ट्या विभक्तमिव दूरदेशस्थमिव चाद्विभिन्नमिव च स्थितं एवं तर्हि चंद्रादुदपात्राणामिव भूतानां पृथक्सत्त्वापत्तिरित्याशंक्याह भूतभर्तृ चेति अधिष्ठानत्वेन सर्वाणि भूतानि धारयतीति न तस्तेषां पृथक्सत्तास्ति रज्जुतइव तदध्यस्तानां सर्पदंडधारादीनामित्यर्थः एतदेवाह ग्रसिष्णुप्रभविष्णु च यथारज्जुस्तत्त्वज्ञानदशायां सर्पादीन्यसति अज्ञानदशायां च तानेव प्रसूतेतद्वत् ज्ञातं ब्रह्म सर्वं भूतानि ग्रसिष्णुप्रसनशीलं अज्ञातं च सर्वं भूतानां प्रभविष्णु उत्पादनशीलं ॥ १६ ॥ एवं ज्ञेयस्य तदस्थलक्षणमुक्त्वा स्वरूपलक्षणमाह ज्योतिषामिति ज्योतिषां बाह्यानामादित्यादीनामांतराणां च बुद्ध्यादीनामितरावभासकानामपि तज्ज्ञेयं ब्रह्म ज्योतिरवभासकं चैतन्यज्योतिषो जडज्योतिरवभासकत्वोपपत्तेः तथा च श्रुतयः येन सूर्यस्तपतितेजसेद्धः तस्य भासा सर्वमिदं विभातीत्याद्याः वक्ष्यति च यदादित्यगंतं तेज इत्यादि तमसोऽज्ञानात् भूतपासप्रसवहेतोः परंदूरस्थं तदुच्यते ननु यथा चांद्रस्य ज्योतिषो वभासकं तत्सजातीयं सौरं ज्योतिरिति ज्योतिः शास्त्रे प्रसिद्धं एवं सौरादिज्योतिषामप्यवभासकं किंचित्तत्सजातीयं ज्योतिरलौकिकं स्यादित्याशंक्याह ज्ञानमिति केवलज्ञमिमात्रशरीरं यज्ज्योतिर्ननु भौतिकं तदेव ज्ञेयं वस्तु आदृतत्वात् ज्ञानेन प्राप्नुमिष्टतमं कुतस्तर्हितं तज्ज्ञानमत आह ज्ञानगम्यमिति यतस्तज्ज्ञानेन अमानित्वादिना ज्ञानसाधनेन गम्यं प्राप्यं किं तर्हि ग्रामांतरवदेशव्यवहितं वा बाल्ययौवनाद्यवस्थांतरवत्कालव्यवहितं वा तत्प्राप्यमस्तीत्यत आह तद्वदिसर्वस्य धिष्ठितमिति स्वात्मभूतमेव तदंतर्दृष्टीनां सम्यक्प्रकाशत इत्यर्थः ॥ १७ ॥